

paa og skal sætte sig ind i de mindste Ting. Det vil blive et meget stort Arbejde. Dertil kommer, at en saa stor Kommune skal jo ogsaa have en vis Repræsentation, og denne Repræsentation tager jo ogsaa nogen Tid.

Det har som sagt undret mig, at det folkevalgte Ting ikke har kunnet gaa med til dette lille Ønske. Det er i Virkeligheden ret betydningsløst, og man kunde næsten sige, at naar der ikke tages Hensyn til dette Ønske, ser det ud som en Slags Drilleri overfor Købstæderne.

Den anden Ændring er Spørgsmaalet om Amtmændenes Tilsyn. Heller ikke det Ønske om Fritagelse, som er fremsat ret enstemmigt paa Købstadforeningens Repræsentantskabsmøde, har man kunnet gaa med til. Man har ment, at der skulde være et Tilsyn, en Slags Barne pige for Kommunerne. Jeg kan egentlig ikke ret forstaa dette. Vi have nu i mange Aar haft kongevalgte Borgmestre, og Stillingen har jo været den — her kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) —, at der blandt de kongelige Borgmestre har været overmaade dygtige Folk, som ere gaaede op i den Kommunes Interesser, hvor de have haft Bopæl, og gjort en Gerning der, medens man ogsaa sine Steder har haft en mindre heldig Borgmester — alle kunne jo ikke være lige gode. Men en Ting er sikker, at den kongevalgte Borgmester, saavidt jeg ved, ikke har benyttet sig af den Magt, han har til at standse Foranstaltninger. Der har en Gang været nogle Smaarivninger, men det har vist været om andre Ting, saaledes en Gang paa Sjælland om, hvem der skulde repræsentere Borgmesteren under hans Bortrejse eller Fraværelse fra Kommunen, og lignende, men at der har været egentlige Rivninger paa det Punkt, som her lovgives om, erindrer jeg ikke, og hvorfor skulde der saa komme det i Fremtiden. Det er jo en given Ting, at Byraadsmedlemmerne, efterhaanden som det kommunale Selvstyre er vokset op ude omkring i Kommunerne, have faaet mere parlamentarisk Indsigt og mere samfundsmæssig Forstaaelse, og det har hindret dem i at gaa videre end forsvarligt overfor Kommunen og overfor det Samfund, hvoraf Kommunen er en Del. Og paa den anden Side har Borgmesteren altid haft sin Fordel af at staa i god Forstaaelse med Byraadet. Saavidt mig bekendt, er der hidtil paa dette Omraade ikke sket Rivninger, og hvorfor skulde det saa komme nu? Og

hvorfor skal Kommunerne saa bebyrdes med et Tilsyn fra Amtmanden, som jeg er nær ved at sige kan blive det uheldigste Tilsyn, der kan tænkes? Det kan jo ske, at Amtmanden bor i en anden By, der har andre Interesser paa enkelte Punkter og i visse Forhold kan være rivaliserende og konkurrerende med den By, hvor Beslutningen tages, og at han ser med andre Øjne paa det. Det vil være et meget uheldigt Forhold netop dette, at Amtmanden er saa nær ved. Jeg synes, at her paa dette Omraade kunde man godt give Selvstyre fuldt ud og lade Kommunerne ordne den Ting. Men mener man ikke, at dette er forsvarligt, forekommer det mig, at man hellere bør lade Ministeriet direkte føre Tilsyn med Kommunerne. Vi maa jo nu i Kommunerne raadføre os med den vedkommende Minister og spørge ham om dette eller hint, om vi f. Eks. maa købe eller sælge fast Ejendom og lignende. Vi have nu Ministeriet som en Slags Konsulent, et Slags Tilsyn, og skal det være saa galt, at vi skulle have Barne pige i Købstæderne, vilde jeg foretrække Ministeriet i Stedet for Amtmændene, hvilket jeg tror vil være det uheldigste.

Endelig er der det tredie Spørgsmaal om Magistratsforretningerne. Det synes mig saa ganske naturligt, at de mere kommunale Magistratsforretninger blive under Byraadet som hidtil; det er ogsaa et Ønske, der er fremsat.

Det er altsaa disse tre Ønsker, som Købstadforeningen har fremsat, og de ere jo i Virkeligheden saa smaa, at jeg synes, at man meget godt kunde have imødekommet dem. Vi ville, som jeg begyndte med at sige, stemme for Lovforslaget, fordi det er et Fremskridt, men jeg er glad ved, at der er Udsigt til at faa et Udvalg nedsat om Sagen, fordi vi muligvis derved kunne faa indført i Loven noget af det — helst alle tre Ting —, men i alt Fald noget af det, som Købstadkommunerne ønske.

Oluf Jensen: Jeg kan i Modsætning til de fleste af de foregaaende Talere ikke give Lovforslaget nogen varm anbefaling. Det er min Overbevisning som gammel Kommunalmand, at Ledelsen af Byraadene vil ved dette Lovforslag ikke blive bedre end tidligere, men adskilligt dyrere. Jeg siger: ikke bedre, idet jeg er overbevist om, at Ledelsen af Byraadene hidtil gennem den kongevalgte Borgmester i de allerfleste Tilfælde har været god. Der har naturligvis været enkelte Undtagelser, men det